

[Jørgen Junior]

Blot nogle få bemærkninger. Jeg synes, det var meget nyttigt at høre økonomiministeren. Jeg synes, det blev gjort ganske klart, at pengene reelt ikke er til stede. Der er egentlig ikke noget som helst at hente i den sociale pensionsfond. De skal skaffes gennem øgede skatter eller gennem en omfordeling. Det er en kendsgerning, og det må man altså prøve at leve med. Vi ønsker nogle kompenserende besparelser; det får vi nok ikke. Hvis vi ikke kan få det, så ønsker vi en omfordeling. Vi kan ikke gå med til forøgede skatter.

Man kan måske spørge, om det egentlig er rimeligt, at man nu har leget med denne sukkerklump og talt om den sociale pensionsfond, som om pengene lå her. Men sådan er altså realiteterne. Når pengene er stjålet, kunne man selvfølgelig godt straffe vagthunden, men det får man jo ikke noget ud af på nuværende tidspunkt.

Socialministeren kommer – nok i sin mangel på argumenter – med den ganske pudsig og interessante oplysning, at fremskridtspartiets forslag jo tidligere var, at folkepensionisterne ikke skulle have stemmeret. Jeg vil godt gøre det ganske klart, at det har fremskridtspartiet aldrig foreslået i dette folkeeting. Det er korrekt, at hr. Glistrup engang for mange år siden har nævnt noget i den retning som en mulighed. Der har aldrig været et sådant forslag. Det er naturligvis totalt uacceptabelt, og jeg synes egentlig, det er forholdsvis sørgeligt og billigt, at man må ty til den slags, der ikke er blevet foreslået, men jeg tager det som en bekræftelse på, at man ikke kan finde på andet at sige, og o.k., så er det vel egentlig en slags kompliment.

At ministeren ikke bryder sig om at diskutere forskellene på de pensioner, der findes for højere offentligt ansatte og ministre på den ene side kontra almindelige pensionistægtepar på den anden side, forstår jeg godt, for det må være meget ubehageligt at stå som den svages repræsentant og så i øvrigt have 5, 8 eller 10 gange så meget til sin rådighed. Det er en ubehagelig ting at blive konfronteret med, men det er nu altså blot en af de problemstillinger, som optager befolkningen, og som vi i hvert tilfælde i fremskridtspartiet ikke finder er acceptable. Vi mener, at der bør være en ens, en virkelig ens, skatteyderbetalt pension, underordnet om der er tale om en arbejdsmand eller en højtstående embedsmand.

Ministeren gentager også sit spørgsmål om, hvor pengene til fremskridtspartiets forslag skal komme fra, og siger, det er fuldstændig utopi. Det er ellers blevet sagt adskillige gange, og det er blevet vist adskillige gange under de forskellige finanslovdebatter: det drejer sig om ca. 1000 forslag. Ministeren forsøgte sig i sit første indlæg med at pege på nogle enkelte områder, hvor pengene ikke skulle komme fra, og prøvede at få det til at virke, som om de kom derfra. Det er korrekt, at pengene naturligvis skal komme fra børnene eller børnebørnene, som det blev sagt. Det er ikke noget, der falder ned fra himlen. Vi har klart og tydeligt påvist, hvor vi mener pengene skal komme fra, og vi mener altså, at der bør finde en omfordeling sted til fordel for pensionisterne, lad det være sagt ganske klart.

Hr. Albertsens sjælelige belastninger og i øvrigt selvglade bemærkninger, som kører lidt på tone og dens slags, må vel besvares med, at sandheden åbenbart er ilde hørt, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Dette, at vi nu kommer med det tredje forslag i løbet af kortere tid, er jo også ganske symptomatisk. Det er korrekt, at vort forslag på et vist tidspunkt var baseret på, at der skulle udbetales pr. uge. Nu har vi for nogle år siden ændret det til, at vi finder, udbetaling pr. måned er korrekt. Jeg kan ikke rigtig se, det er nogen væsentlig ændring af forslaget, der skulle gøre det til et nyt forslag. Men det er altså hr. Albertsens vurdering, og det må vi bøje os for.

Jeg synes egentlig, det kedeligste, der har været i denne debat i dag, er den klargøring af, at socialdemokratiet ikke har en langsigtet politik og i hvert tilfælde ikke vil gøre os andre og befolkningen den tjeneste at oplyse om, hvad man har i sinde at gøre i de kommende år. Der ligger nogle modeller, der foreligger forskellige spørgsmål fra hr. Bertel Haarder, fra hr. Palle Simonsen osv. osv. Man vil ikke komme ind på det, men o.k., det er også væsentligt, at vi får forbedret forholdene en lille smule for pensionisterne hurtigst muligt, og dertil har jeg tilsagt fremskridtspartiets medvirken. Vi er indstillet på at være med til at stemme for de bevillinger, som er nødvendige for hurtigst muligt at få de bedst mulige vilkår frem for pensionisterne. Det har vi været i lang tid. Hidtil har vi kun manglet socialdemokratiet i, at der har